

وزیر خارجه اردن:

**اسرائیل با تصمیم الحاق،
گزینه نزاع را انتخاب می کند**

وزیر خارجه اردن اعلام کرد که تصمیم اسرائیل برای الحاق اراضی فلسطین یک خطر بی سابقه علیه روند مسالمت آمیز است و این تصمیم اسرائیل را هکابر تشکیل دو کشوری را از بین خواهد برد. به گزارش روسیالیوم، ایمن الصفدی، وزیر خارجه اردن در کنفرانس خبری مشترک با ریاض المالکی، همتای فلسطینی اش در رام الله گفت: تصمیم الحاق تمامی ارضی را که روند صلح بر مبنای آن ایجاد شده است، از بین خواهد برد و در نتیجه تمامی ملت های منطقه را از حق خود برای زندگی در امنیت، صلح و ثبات محروم خواهد کرد. الصفدی تأکید کرد: جلوگیری از طرح الحاق با هدف حفظ صلح است در نتیجه تمامی تلاش های ما در حال حاضر متمرکز بر ایجاد یک چشم انداز واقعی برای بازگشت به مذاکرات جدی و کارآمد جهت تحقق صلح بر اساس راهکار دو کشوری است. وی عنوان داشت: مسئله فلسطین مسئله مرکزی و نخست ما بوده و هست و اردن هر تلاش ممکن را برای پشتیبانی از برادرانمان و تحقق صلح عادلانه و جامع که منطقه را از تبعات نزاعی طولانی مدت و دردناک در صورت اجرای طرح الحاق حفظ کند، انجام می دهد. وی ادامه داد: ما گفتیم که الحاق به معنای این است که اسرائیل به جای صلح، نزاع را انتخاب کرده است و اسرائیل مسئول تبعات چنین تصمیمی نه فقط در روابط اردن و اسرائیل بلکه در تبعات آن بر تلاش های همگی ما در منطقه و در جوامع بین الملل است. از سوی دیگر، وزیر امور خارجه فلسطین گفت: در آخرین لحظات در زمانی که اسرائیل آن را به عنوان تاریخی جهت الحاق تعیین کرده است، این اقدامی مفید و مهم است که بازنگری فراگیری در تمامی تلاش ها صورت بگیرد و اینکه ما چگونه طی چند روز باقی مانده می توانیم مانع از طرح الحاق شویم. المالکی گفت: ما بر این باوریم که نتیجه چنین تلاش هایی باید نه تنها مانع از طرح الحاق شود بلکه مانع از تأثیرات و انعکاس های مستقیم آن بر مسئله فلسطین و صلح و امنیت منطقه شود. الصفدی در جریان سفر به رام الله، پیام شفاهی از عبداللّه دوم، پادشاه اردن به محمود عباس، رئیس تشکیلات خودگردان فلسطین انتقال داد که عبدالله دوم در این پیام بر ایستادگی کامل اردن در کنار مردم فلسطین جهت رسیدن به حقوق مشروع شان و بر آس آن ها حق آزادی، تشکیل کشور بر اساس راهکار دو کشوری، جلوگیری از طرح الحاق و ایجاد چشم اندازی واقعی برای تحقق صلح عادلانه و همیشگی تأکید کرد.

**تحرکات انگلیس در یمن برای
دستیابی به راه حل سیاسی**

یک رسانه قطری از افزایش تحرکات انگلیس در یمن برای دست یافتن به یک راه حل سیاسی میان طرف های درگیر در این کشور خبر داد. العربی الجدید گزارش داد که جیمز کلیفرلی، معاون وزیر خارجه انگلیس در امور غرب آسیا و شمال آفریقا با محمد الحضرمی، وزیر خارجه دولت مستعفی یمن و محمد عبدالسلام، رئیس هیئت مذاکره کننده جنبش انصارالله به صورت مجازی و جداگانه گفت و گو کرد. العربی الجدید به نقل از رسانه های یمنی اعلام کرد که در این گفت و گوها روند سیاسی یمن و راه های پیشبرد آن بررسی شد. طبق این گزارش، الحضرمی در گفت و گو با مقام انگلیسی مذکور از پرداختن به طرح مارتین گریفیث، فرستاده ویژه سازمان ملل به یمن اجتناب کرد، اما محمد عبدالسلام نسبت به هر ابتکار عملی برای حل فصل بحران یمن از جمله طرح اخیر گریفیث ابراز خوش بینی کرده و عنوان داشت که توپ در زمین دولت مستعفی است. در همین راستا، خبرگزاری سبا نیز گزارش داد که الحضرمی بار دیگر مسائل حاشیه ای مانند بحران مخزن نفتی صافر در استان حدیده و شورش شسورای انتقالی جنوب را مطرح کرد. طبق گزارش سبا، کلیفرلی بر تمایل کشورش برای تلاش جهت برقراری آتش بس و مقابله با کرنا تأکید کرد.

گزارش «توسعه ایرانی» از جدیدترین تنش مرزی چین و هند پس از ۵۸ سال

«فورس ماژور» در حوالی هیمالیا

نرشاد گلزاری

درگیری های مرزی (Border War) در روابط بین الملل یکی از موضوعاتی است که زیر مجموعه صلح منطقه ای تعریف می شود. اهمیت آن به این جهت است که اگر این منازعه و درگیری ادامه پیدا کند، می تواند باعث ایجاد یک به هم ریختگی گسترده شود. به عبارتی دیگر گسترش این مدل از درگیری ها و تبدیل آن به یک مقیاس بزرگتر، می تواند این تقابل ها را از حالت منطقه ای و محلی به یک منازعه فراملی تبدیل کند. دلیل این امر کاملاً مشخص است. زمانی که ما از درگیری در مرز دو کشور حرف می زنیم، تنها صدای گلوله ها و بوی باروت است که یکبار همه جا را فرا می گیرد و این به معنای آن است که طرفین در حال استفاده از یک قوه قهریه علیه یکدیگر هستند. در قانون مدنی فرانسه عبارت «فورس ماژور» را می توان به راحتی پیدا کرد؛ همسان عبارتی که در عرف مسائلی ها به عنوان یک وضعیت اضطراری، بدون فوت وقت یا فوری ترجمه و مورد استفاده قرار می گیرد. فورس ماژور به معنی عام، عبارت است از هر حادثه خارجی «خارج از

حیطه قدرت متعهد» که غیر قابل پیش بینی و غیر قابل اجتناب بوده، و مانع اجرای تعهد شود. بسیاری از سیاستمداران و حقوق دانسان از همین تعریف برای تفسیر و پیگیری منازعات مرزی استفاده می کنند که پرونده های مختلفی در حوزه درگیری و اختلافات مرزی را پوشش داده است. نمونه این درگیری های مرزی را می توان اختلاف ارمنستان و جمهوری آذربایجان بر سر قره باغ یا تنش نظامی هند و پاکستان بر سر جامو و کشمیر دانست که جامعه ملل از این دو پرونده (به خصوص پرونده کشمیر) به شدت هراس دارند. دلیل این ترس و وا همه در مورد آذربایجان و ارمنستان، منافع قدرتی هایی مانند روسیه و ایالات متحده است که به تازگی اسرائیل هم به این بازل اضافه شده است؛ چرا که تل آویو از یک دهه پیش تاکنون به شدت در آذربایجان فعال شده و هم اکنون بخش اعظمی از گاز و نفت باکو به اسرائیل صادر می شود. اما در مورد وا همه جامعه ملل از درگیری پاکستان و هند، اوضاع تا حد زیادی متفاوت است. قدرت های جهانی به این دلیل دهلی و اسلام آباد را به دوری از درگیری و نزاع ترغیب می کنند که بتوانند از شروع یک جنگ هسته ای و اتمی جلوگیری کنند. توجه داشته باشید

که هند و پاکستان به عنوان کشورهای دارنده سلاح های هسته ای در جهان شناخته می شوند اما عضو پیمان نامه منع گسترش سلاح های هسته ای نیستند و همین موضوع نگرانی جامعه ملل را دو چندان می کند. به همین جهت است که دنیا از تنش دو کشور در منطقه کشمیر هراس دارند. در مورد ایران و افغانستان سه سال مرزی اختلاف هایی در مورد مسائل مرزی و همچنین ورود غیر مجاز به خاک کشورمان، پدید آمده و در گذشته هم اختلاف میان ایران و پاکستان در مورد ورود گروه های تروریستی از خاک این کشور به مرزهای کشورمان وجود داشته و دارد، اما به حد و اندازه دو مورد قبل نبوده است. در این میان وجود توافق نامه های مرزی یکی از راه های پیشگیری این درگیری ها به شمار می رود اما تجربه نشان داده که تحریک از سوی یک طرف، همیشه به درگیری ختم شده که دلایل متعددی دارد. **پکن و دهلی: سلاح کشی پس از ۵۸ سال!** نمونه دیگری از درگیری های مرزی که شاید تاکنون درباره آن کمتر شنیده باشید، تنش میان چین و هند است. بر اساس اسناد موجود، آخرین مناقشه نظامی میان این دو کشور در غرب هیمالیا را به وسعت ۱۹۶۲ در هیمالیا بازمی گردد که

چین ادعای مالکیت بر ۹۰ هزار کیلومتر در شمال شرق هند را دارد و در سمت دیگر، هند معتقد است که چین اراضی این کشور در غرب هیمالیا را به وسعت ۳۸ هزار کیلومتر مربع به اشغال خود در آورده است

در نهایت با قبول آتش بس از سوی چین و بازگشت هند به «خط کنترل واقعی» خاتمه یافت. در همان هنگام بسیاری از کشورهای اعلام کردند که دلیل شروع درگیری، پیشروی هند در داخل مرزهای جنوب غربی چین از نواحی شمال و شمال شرقی خود بوده است. در این میان باید توجه داشت چین و هند که بیش از چهار هزار کیلومتر مرز مشترک دارند در برخی مناطق از جمله در ایالت سیکیم، آرونچال پرداش، تبت و کشمیر با هم اختلاف ارضی دارند. چین ادعای مالکیت بر ۹۰ هزار کیلومتر مربع در منطقه ای در شمال شرقی هند را دارد که دهلی آن را ایالت «آرونچال پرداش» می نامد. در سمت دیگر، هند معتقد است که چین اراضی این کشور در غرب هیمالیا را به وسعت ۳۸ هزار کیلومتر مربع به اشغال خود

در آورده است. همین ادعاها و دلایل قدیمی باعث شده تا طی روزهای اخیر درگیری خونین میان نیروهای هندی و چینی در دره گالوان واقع در شرق لاداخ رخ دهد. این بدترین درگیری نظامی بین هند و چین در ۵۸ سال گذشته محسوب می شود که در آن ۲۰ سرباز هندی در جریان تبادل آتش با نیروهای مسلح چین در منطقه مرزی مورد مناقشه کوهستان هیمالیا کشته شدند. ارتش هند در بیانیهای اعلام کرد که در جریان روند کاهش تنش در دره گالوان، درگیری مسلحانه رخ داد و علاوه بر کشته شدن ۲۰ سرباز ۱۷ تن دیگر نیز زخمی شده اند. در این میان «اس جایشانکار»، وزیر امور خارجه هند در گفت و گو تلفنی با «وانگ یی»، وزیر خارجه چین اعلام کرد که کشتار سربازان هند بر روابط با پکن تأثیر خواهد گذاشت. او خواستار کاهش تنش میان پکن و دهلی شد اما مساله اینجاست که بسیاری از تحلیلگران معتقدند که هند دست به تحریک چین زده است. بر اساس بیانیهای که از سوی سخنگوی منطقه جنگی غرب چین (سر هنگ جانگ شیولی) منتشر شده، نیروهای هند در روز سه شنبه (۲۷ خرداد) دو بار از خط مرزی دو کشور عبور و وارد خاک چین شده اند و هیچ توجهی به اخطار مرزبانان چین نداشته اند که در نهایت برای حفاظت از مرزها، درگیری فیزیکی رخ داده است.

هند و چین در سال ۲۰۱۷ در منطقه «دو کلم» واقع در شرق هیمالیا با یکدیگر تنش مرزی داشتند که پس از ۷۳ روز و با دخالت رهبران دو کشور حل شد اما دور جدید این تنش ها تا حد زیادی شیب تندتری نسبت به سال ۲۰۱۷ داشته است

به گونه ای که علاوه بر کشته شدن ۲۰ سرباز هندی و زخمی شدن ۱۷ نفر دیگر، ارتش هند اعلام کرده که ۱۰ سربازش توسط چین بازداشت شده اند که گویا چندی پیش آزاد شده اند. نکته حائز اهمیت دیگر که درگیری میان دو طرف را خطرناک جلوه می دهد، جدیدترین گزارش موسسه تحقیقات صلح بین المللی است که کم کم موسوم به سیپری (SIPRI) است که ماه گذشته منتشر شده است. در این گزارش آمریکا، چین، هند، روسیه و عربستان سعودی پنج کشوری هستند که بیشترین هزینه نظامی را در سال ۲۰۱۹ داشته و ۶۲ درصد کل هزینه نظامی جهانی را به خود اختصاص داده اند. در بخشی از این گزارش گفته شده چین و هند دو کشور آسیایی هستند که به ترتیب رده های دوم و سوم جهانی را از نظر هزینه های نظامی به خود اختصاص داده اند؛ چراکه هزینه های نظامی چین در سال ۲۰۱۹ به ۲۶۱ میلیارد دلار رسیده که در مقایسه با سال ۲۰۱۸ حدود ۵.۱ درصد افزایش نشان می دهد. هند نیز با ۶۸ درصد رشد هزینه های نظامی در سال ۲۰۱۹ مخارجش در این حوزه به ۷۱.۱ میلیارد دلار رسیده است. این آمارها به خوبی نشان می دهد که اگر درگیری میان دهلی و پکن ادامه پیدا کند، هیچ تضمینی وجود ندارد که دامنه آن به پاکستان کشیده نشود. این زد و خورد ها دقیقاً اصل حقوقی فورس ماژور را تأیید می کند؛ چراکه ما شاهد یک حادثه خارجی غیر قابل پیش بینی هستیم که مانع اجرای تعهد طرفین شده است.

خبر

استرالیا هدف حملات سایبری گسترده دولتی قرار گرفت

نخست وزیر استرالیا از حملات سایبری گسترده به ادارات دولتی، صنعتی و خدمات بهداشتی این کشور خبر داده است. استرالیا می گوید پشت این حملات یک دولت قرار دارد. او نام این دولت را نیاورد. در گذشته چین مسئول دانسته شده بود. به گزارش دوپچه وله، به گفته اسکات مورسون، نخست وزیر استرالیا ادارات دولتی، نهادهای خدماتی مهم و ساختارهای حساس این کشور در سطحی گسترده هدف حملات هک قرار گرفته اند. بنا بر گفته های دولت استرالیا، این کشور ماه هاست که هدف حملات سایبری قرار گرفته است. حملات متوجه صنایع، خدمات بهداشتی، پارلمان و احزاب سیاسی این کشور شده است. او روز گذشته (جمعه) در این باره گفته است: شمار باز یگران دولتی که قادر به انجام این نوع فعالیت باشند زیاد نیست. اما او از هیچ دولتی اسم نبرد. این حملات در ماه های گذشته تشدید شده اند. سال گذشته

خبر

هواس از آزادی خطرناکترین زندانیان طالبان!

پنج منبع مطلع گفتند، قدرت های غربی از امتناع دولت کابل برای آزادی صدها زندانی طالبان، متهم به دست داشتن در خشن ترین حملات در افغانستان، حمایت می کنند. به گزارش رویترز، آزادی زندانیان طالبان در زندان های دولتی افغانستان از خواسته های این گروه شبه نظامی به عنوان شرط آغاز مذاکرات صلح بوده است. این مساله، آخرین نکته مهم و اساسی است که در صورت حل شدن، انتظار می رود که به سرعت به مذاکرات صلح درون افغانستان در قطر با هدف پایان دادن به بیش از ۱۸ سال جنگ در یک روند صلح با میانجی گری ایالات متحده منتهی شود. یکی از منابع ارشد دولتی کابل گفت: در حال حاضر، بخش مورد بحث مساله زندانیان است. یکی از دیپلمات های ارشد اروپایی در این باره گفت: تعدادی زندانی خطرناک طالبان در فهرست قرار دارند و آزادی آنها به معنای عبور از خط قرمز است. برخی از اعضای

ترکیه: به دنبال تبدیل کردن ادلب به منطقه امن هستیم

وزیر امور خارجه ترکیه در سخنانی گفت که کشورش در صدد تبدیل کردن ادلب سوریه به یک منطقه امن است. به گزارش اسپوتنیک، مولود چاووش اوغلو، وزیر امور خارجه ترکیه گفت که آنکارا در تلاش است تا استان ادلب سوریه را به یک منطقه امن تبدیل کند و در حال حاضر این موضوع را بررسی می کند. وی افزود: زمانی که ادلب را به یک منطقه امن تبدیل کنیم، ارتش ما یک راهبردی را تدوین می کند و به صورت های مختلف و بر حسب نیاز در این منطقه مستقر خواهد شد. چاووش اوغلو ادامه داد: ارتش، وزارت دفاع و دستگاه های امنیتی ترکیه تصمیم خواهند گرفت که مرکز دیده بانی در چه مکانی و چگونه ایجاد شوند و همچنین تصمیم خواهند گرفت که سربازان ترکیه و دستگاه اطلاعات پس از برقراری کامل امنیت در منطقه در کدام ناحیه فعالیت کنند، اما در حال حاضر در محل های استقرارشان در حال فعالیت هستند.

مقام ارشد وزارت خارجه آمریکا استعفا کرد

معاون وزیر خارجه آمریکادر امور قانونی در نامه ای به وزیر خارجه اعلام کرد که بابت اظهارات و اقدامات رئیس جمهوری در باره بی عدالتی نژادی در قبال آمریکایی های آفریقایی تبار در ایالات متحده از سمتش استعفا می دهد. به گزارش اسپوتنیک، ماری الیزابت تیلور، معاون مایک پامپئو، وزیر خارجه آمریکادر امور قانونی در این نامه نوشت: لحظاتی از تحول و دگرگونی هستند که می توانند شمارا تغییر دهند، مسیر زندگی شمارا متحول کنند و الگوی شخصیتی شما باشند. وی در ادامه نوشته است: اظهارات و اقدامات دونالد ترامپ، رئیس جمهوری آمریکا در باره بی عدالتی نژادی و سپاه پوستان آمریکایی به شدت برخلاف ارزش ها و اعتقادات من است. من بایدر بر اساس ضمیر و وجدان خود پیش بروم و به همین دلیل از سمت استعفا می کنم. تیلور نخستین آفریقایی - آمریکایی است که در این سمت خدمت کرده و در اکتبر ۲۰۱۸ با توافق آرا بر این سمت تأیید شد.